

afgør, hvilken pris man opkræver for at køre med taxa.

Hvad med den lille købmand, hvor folk kommer ind og har en blanding i pungen af euro og danske kroner og gerne vil have lov til at betale? Ja, så skal man altså mere eller mindre have to kasseapparater for at få det regnestykke til at hænge sammen, plus at man hele tiden skal have en lommeregner, hvor man kan foretage den aktuelle omregning med 7,46, medmindre man kan den tabel i hovedet.

Alle disse praktiske problemer fortæller man ikke noget om i de mange pjecer, man uddeler, og det er jo selvfølgelig, fordi man er hundeanngst for, at det genererer nejstemmer.

Til gengæld lover man, at hvis vi bliver en del af Euroland, bliver der mere velfærd i Danmark. Man lover, at så vil renten falde. Der er godt nok ikke nogen, der kan forklare, hvorfor lige præcis det, at Danmark kommer med, får renten til at falde, for ser man på, hvad der er sket i det sidste års tid, ja, så har der jo været fire rentestigninger i Euroland. Det er selvfølgelig rentestigninger, som Danmark har fulgt, fordi vi har den fornuftige aftale om, at vi holder ved med denne ERM II-aftale.

Men hvad er der så, der vil ske, hvis vi får et rentefald? Ja, sidst vi havde et rentefald af betydning i Danmark, kvitterede regeringen over for befolkningen ved at indføre en pinsepakke. Man erklærede over for befolkningen, at den danske økonomi var ved at blive overophedet på grund af rentefaldet, og derfor var man nødt til at gøre noget ved det.

Så den danske befolkning fik ingen glæde af rentefaldet; den fik til gengæld en pinsepakke, som ødelagde ganske mange privatøkonomi. Så udsigten til, at det bliver en økonomisk gevinst for den enkelte familie, den kan ligge på et meget lille sted.

Så er der ledigheden. Vi skal være med i Euroland, for så kan vi være med til at bevare beskæftigelsen i Danmark. Ja, igen er det jo et af de argumenter, som fuldstændig savner indhold. Ledigheden er i gennemsnit – vel at mærke i gennemsnit – dobbelt så høj i Euroland, som den er i Danmark. Så ærlig talt, at blive en del af den familie kan kun betyde, at ledigheden kommer til at stige i Danmark.

Så er der endelig spørgsmålet om, hvad det egentlig er, vi så har foran os, efter at vi i givet fald måtte have stemt ja. Vores vurdering er, at vi har en situation, hvor vi går imod mere og mere politisk union, og det gør vi ikke, fordi

Danmark nødvendigvis stiller krav om det, men det gør vi, fordi det bliver en økonomisk nødvendighed.

Senest har det italienske medlem af Den Europæiske Centralbanks bestyrelse skrevet en stor artikel i avisen La Stampa, som i dag er citeret på Reuter. Og det, han gør gældende, er, at hvis man skal have stoppet den rutschetur, den deroute, som euroen har over for dollaren – i dag er den helt nede i 0,87 – så er det eneste redskab at få mere politisk styring af Europa.

Det er han jo ikke den første, der har sagt. Tidligere medlem af Folketinget, hr. Bertel Haarder, skrev jo bogen »Danskerne år 2002«, og der skrev han det meget kloge: »Alle planer om at sammenknytte valutaer til en fælles europæisk møntenhed bliver skrinlagt for tid og evighed, når det går op for os, at det forudsætter fælles lønforhandlinger, koordineret finanspolitik osv.«

Så rigtig var det, da hr. Bertel Haarder skrev det. I dag har det italienske medlem af Den Europæiske Centralbank bekræftet, at det er også den næste plan.

Det skal Danmark ikke være med til, og derfor skal den danske befolkning benytte sig af muligheden for at stemme nej den 28. september.

Formanden:

Hr. Frank Dahlgaard som privatist.

Frank Dahlgaard (UP):

Ja, jeg vil da gerne starte med at oplyse, at endelig er der kommet et bilag, det er bilag 63, til euroforslaget, hvor Økonomiministeriet kommenterer de ti eksempler på gavnen og nytten af at have sin egen valuta. Det er klart, at det så desværre ikke har kunnet indgå i debatten her, men nu foreligger det så, og så kan det jo indgå i debatten udeomkring.

Hvis man stemmer ja den 28. september, har man stemt nej til kronen for tid og evighed. Det her er en folkeafstemning, som handler om: Skal vi holde fast i den danske krone, eller skal vi afskaffe den for tid og evighed til fordel for et usikkert projekt, en kunstig bastardvaluta, som ikke har klaret testen på valutamarkederne? Den er faldet, og den er faldet, og den har nået ny bundrekord i dag.

Europoprojektet er i dyb krise, og det er mildest talt ikke indlysende, at Danmark skal tilslutte sig dét. Hvis jeg var tilhænger af det, ville jeg da have den indstilling, at vi venter og ser; det